

Kırmızıfare

ISSN 1300-3291

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 83
Eylül 1998

Mavibulut

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

Kırmızıfare

ISSN 1300-3291
çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 * Sayı: 83 * Eylül 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

*

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

*

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

*

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 400.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 4.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

*

Baskı: Yayılcık Matbaası (567 80 03)

*

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

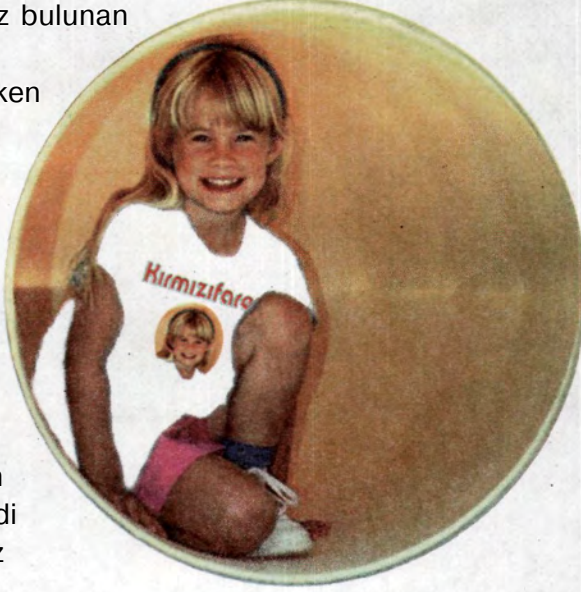
Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonline.com

Kapak: Uğur Köse

MERHABA

Harika bir armağanımız var!
Üzerinde kendi fotoğrafınız bulunan
bir tişört! Hem de bedava!
Bunun için yapmanız gereken
şey yalnızca aboneliğinizi
bir sonraki yıl için
yenilemek ve bir
fotoğrafınızı göndermek.
Renkli, güzel bir
fotoğrafınızı seçin ve
boyunuzla kilonuzu da
yazarak bize yollayın.
Aboneliğinizi de biteceği
sayıdan itibaren bir yıl için
yenilerseniz, üzerinde kendi
fotoğrafınız olan tişörtünüz
adresinize gelecek.

Aboneliğinizi yenilemek için orta sayfamızdaki abone formunu kullanın.

Tişörtünü almış olanlara özel bir iki şey hatırlatalım:

Tişörtünüzü 30 derece ısıda otomatik makinede yıkayabilirsiniz. (Bizim yaptığımız deneme başarıyla sonuçlandı.) Yıkarken tişörtünüzü ters yüz etmeyin. Ütülerken mutlaka ütü bezi kullanın ve ütüyü asla resminizin üzerine sürmeyin. Şimdi yapmanız gerekenleri tekrarlıyorum:

- 1) Bir fotoğrafınızı Kırmızıfare Dergisi Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul adresine gönderin.
- 2) Aboneliğinizi bir yıl daha uzatmak için orta sayfamızdaki formu kullanın. Abonelik durumunuzu öğrenmek için: 0212-252 63 75/Selma.

Edebiyat ve sevgi dolu günler

Fatih Erdoğan

Fındıkfareesi

Yetenekli abonelerimizin sayfası

Sami'nin kedi dostluğu

Sami kedileri hiç sevmemiş. O yüzden hep kediler eziyet çekermiş. Bir gün annesi Sami'yi kedilere eziyet ederken görmüş.

-Dur oğlum yapma, demiş.

-Niçin anne, demiş.

-Gel evde anlatırım, demiş. Annesi Sami'ye kedilerle ilgili bir masal anlatmış. Sami artık kedileri çok sevmeye başladı. Çünkü annesi kediyle ilgili acıklı bir masal anlatmıştı. Annesi Sami'ye armağan olarak iki kedi aldı. Adlarını Tarçın ve Beyaz koydu.

Cınar Dize Sertbarut, Ahmet Bileydi İlköğretim Okulu ANTALYA

SEVGİLİ ANNEM

Sevgi dolu bir annesin.

Kalbin sevgi doludur senin.

Emeklerin bitmez,

Güzel annem

Gıcak gibi kokarsın

Anne gibi baharsın

Benim can anneciğim

Cınar Dize Sertbarut

2/A 401

Ahmet Bileydi İlköğretim Okulu

Sevgili Kırmızıfare,

Ben, Bengisu Paşaoğlu. Size 6 yıldır aboneyim.

Kırmızıfare'yi çok seviyorum. Beşinci sınıfa geçtim. Altı yıldır piyano çalışıyorum. Kitap okumaktan çok zevk alıyorum. Hayvanları çok seviyorum. Benim bir kedi var, adı Yumak. Altı aylık daha. Çok şeker bir kedi. Van kedisi. Bir gözü yeşil, bir gözü mavi.

Bütün Kırmızıfare çalışanlarına başarılar dilerim.

Bengisu Paşaoğlu, Büyükdere İSTANBUL

Sevgili Bengisu,
Bizde fotoğrafın yoktu, ne yapalım?

Kardeş Payı Bulutlar

Şenay Tanrıvermiş

Resimler: Uğur Köse

3

Günlerden cumartesi, tüm çocuklar sokaktaymış.

Aylardan nisan, güneş ılık ışıklar yollamaktaymış.

Çocuklar cıvı cıvı alt kattaki çocukları çıldırtmaktaymış.

Giriş kattakı Fatoş Teyze camı

açıp, 'Susuuuuun!' diye bağırırken

Büyük çocuklar önde küçükleri arkada kısıks gülererek kaçırmış.

Çocuklar dışarda, sesler Fatoş Teyze'nin kafasındaymış.

Cumartesileri okulu asla özlemez, cumartesilere bayılırlarmış.

Güneş de göğe çıkınca, sevinçten ne oynayacaklarını şaşırırlarmış.

Saklambaç, kovalamaç, yakalamaç, topaç

Erkekler aralıksız, duraksız, molasız maç hep maç

Fatoş Teyze bağırıyor, 'Kaaaaaaç!'

Şermin, Canan, Bünyamin, Kaan, Altar, Hüseyin hepsi dışardaymış.

Ödevler çantalara, çantalar da duvarların diplerine,

Yatakların, masaların altlarına fırlatılmış

Pazara çok var sanmışlar, oyunlara dalmışlar.

Hüseyin'le Bünyamin sabahtan beri iki kez kavga etmişler,

Sonra da barışmışlar.

Birinci kavgada Hüseyin, 'Bizim takım şampiyon,' demiş.

Bünyamin de kaşlarını kaldırmış, zaten kızınca hep kaşlarını kaldırmış 'Sizinki değil bizimki,' demiş.

Hüseyin, 'Hayır bizimki,' demiş bilmiş bilmiş.

Bünyamin tekrar etmiş 'Sizinki değil bizimki.'

Hüseyin, 'Bizimki.'

Bünyamin, 'Sizinki değil bizimki.'

Hüseyin, 'Hayır bizimki.'

Bünyamin, 'Evet Sizinki değil bizimki.'

Hüseyin, 'Hayır.'

Bünyamin, 'Evet.'

Hüseyin, 'Hayır.'
'HAYIR.'
'EVET.'
'HAYIIIIIR.'
'EVEEEEET.'
Hüseyin azıcık itmiş Bünyamin'i.
Bünyamin de itmiş Hüseyin'i.
Hüseyin yavaşcacık ve alçacık sesle
'Biz yeteriz sizi tamam mı?' demiş.
Bünyamin de çooooook sinirlenmiş
gözleri kocaman, kaşları hep
havadaymış.
'Hayır,' demiş Bünyamin. 'Biz
şampiyonuz.'
'Hayır'demiş Hüseyin.'Biz.'
'Sen de hayır dedin,' demiş
Bünyamin. 'Oooooooooohh, ya ooooh.'
'Onun için hayır demedim,' demiş
Hüseyin.
'Dedin,' Bünyamin.
'Demedim,' Hüseyin.
'Dedin,' Bünyamin.
'Demedim,' Hüseyin.
Bünyamin ayağını Hüseyin'e
değdirmiş.
Hüseyin de Bünyamin'e değdirmiş.
İkisi de tek ayak üzerindeymiş.
Bünyamin düşmemek için ayağına
indirmiş.
Hüseyin, 'Ben kazandım,' demiş.
Bünyamin, 'Ben.' demiş
Hüseyin, 'Ben.'
Bünyamin, 'Ben.'
Hüseyin, 'Ben.'
Bünyamin, 'Sen değil beeeen,' diye
bağırması.

Hüseyin tek ayak üzerinde daha fazla
duramamış.
Ayağıyla Bünyamin'i iterken düşmüş
yere ağlamış.
Yere düşen Hüseyin'e Bünyamin çok
acımış.
Tutamamış kendini, zaten kavgadan
bıkmış.
Kaşlarını indirmiş ve gözlerini de
kısmış.
Ağzını kocaman açıp sesli sesli
ağlamış.
Hüseyin'le Bünyamin avaz avaz, en
koca, en büyük ağızlarıyla
Sanki yarışmasına, sanki
bağırmasına, birini çağırmasına.
Biri diğerinden fazla, diğeri
öbüründen çok ağlamış.
Ayyyy, Fatoş Teyze daha
dayanamamış.
Açmış camı, 'Yeter susuuuuuun!'
diye bağırması.
Hüseyin hemen yerden kalkmış,
Bünyamin zaten kaçmış.
Göğüsleri ine şişe, ikisi de nefes
nefese ön bahçeye varmış
Arkadaşlarının elinde bulutlar sanki
hepsi havadaymış
Bir ağzında, bir dilinde dudaklar
şapır şapırmış.
Çocukların cıvıltıları bitmiş,
şapırtıları başlamış.
Pamukşekerci amca bulutları sopalara
dolarmış.
Dolar sarar pembeleri çocuklara
satarmış.

Hüseyin yutkunmuş, Bünyamin
cebine bakmış.

ünyamin üç yuvarlak demiri
saymış,

Düşürmemek için elini kuvvetle
sıkılmış.

Gülümsemiş genişçe, şekerciye
parasını uzatmış.

Hüseyin oturmuş kaldırıma, yerden
birkaç taş almış.

Üç taş, beş taş oynamaya başlamış.
'Ben pamukşeker sevmem,' diye
kendini kandırmış.

Kendi de kanmamış sevmediğine,
inanmış gibi yapmış.

Kafasını kaldırıp gizlice Bünyamin'e
bakmış.

Bünyamin'in elinde pembe
Hüseyin'e yaklaşmış.

Hüseyin eve gitmeyi düşünmüş ve
çabucak da caymış.

Çünkü pembe bulut şekerinin içinde

olmak çokook heyecanlıymış.

Bünyamin'in başka parası
yokmuş

Fakat yerken de az biraz
hatta çok biraz huzursuzmuş.

Verse şekeri azalır, vermese
üzüntüden tadını alamazmış.

'Al,' demiş Hüseyin'e 'Ben
zaten çok sevmem.'

'Yoo yoooo, ben de
sevmem, yemem yemem.'

'Al al,' demiş Bünyamin

'Yok yok,' demiş Hüseyin.

'E istesem ben de alırım'

'Biliyorum, ama yemezsen

darılırım.'

'Lütfen,' demiş Bünyamin

'Sağ ol,' demiş Hüseyin.

Bölüşmüşler, yemişler, bitirmişler

Az gelmiş ikisine de, ama

doymadıklarını hiç söylememişler

Az da gelse de ikisi de çokook pek
çok sevinmişler.

Öteki kavgalarını bir dahaki sefere
anlatırım.

Ya da hiç anlatmam, hem zaten
kavga edip,

Daha daha çok barışmışlar

Çünkü hayatı kardeşçe paylaşmışlar

Bölüştüğçe içleri güpgüzel büyümüş

Siz de büyüyeceksiniz

**İÇİNİZİ DE ÇOĞALTIP BÜYÜTÜN
YAŞINIZLA BİRLİKTE**

**BULUTLAR DA, PAMUK
ŞEKERLERDE...**

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

sulama tesisleri

7

İnsanlar göçebelikten vazgeçip de yerleşik olarak yaşamaya karar verince tarla sürerek üretim yapmaya başladılar. Bu da iklim koşullarının önemini daha çok ortaya çıkardı. Çünkü yağmur az yağdığında ürünler kuruyor ve kıtlık oluyordu. Bunu önlemek için özel sulama kanalları yapıldı. Özellikle, sıcak ülkelerde bu sulama kanalları büyük önem taşıyordu. Çünkü elde edilecek olan ürün, ülke insanlarının hayatta kalmak için tek kaynaklarıydı. İlk sulama kanalları Mıftan önce 5000 yıllarında Fırat kıyılarında, Suriye, Mısır, Hindistan ve Çin'de görülür. Kanallara takılan çarklar sayesinde su tarlalara dengeli bir şekilde dağıtılıyordu. Fakat en büyük tesislerin İspanya'da yaşamış insanlar tarafından yapıldığı kalıntılardan anlaşılmaktadır. Tarihimizde, İstanbul'un suyunun da Belgrat ormanlarından kanallarla değil ama, yüksek su kemerleriyle sağlandığı bilinmektedir. Bu kemerlerin kalıntılarından biri bugün hâlâ Bozdoğan kemiiri adıyla Unkapanı ile Aksaray'ı bağlayan caddenin üzerinden geçmektedir.

Kaynak: Keşifler ve İcatlar Ansiklopedisi, Resimler: Paul Boesch

Para Nasıl Kazanılır?

Dünyayı dolaşmak için gerekli olan parayı Ayşegül'ün babasının vermeyeceği anlaşılmıştı. Paramızı kendimiz kazanmalıydık, ama nasıl? Banka soyamazdık, çünkü banka soymamıza Ayşegül'ün babası izin vermeyecekti. Hem Aslı da başına çorap geçirmeyi kabul etmiyordu.

Bir yolunu bulup para kazanmalıydık. Bahçe duvarın dibinde oturmuş, bir yandan da Orhan'ın getirdiği simitleri yiyorduk. Simitlerin sarılı olduğu gazete kağıdını buruşturup Mustafa'nın kafasına attım. Mustafa da kaleci gibi zıplayıp havada yakalamak istedi, ama yakalayamadı. Üstelik dengesi bozulup Ayşegül'ün üstüne yuvarlandı. Ayşegül'le Aslı aynı anda çığlık attılar. Ama ne çığlık? Gülüyorlar mı, ağlıyorlar mı, korktular mı, belli değil. Konu komşu pencereye üşüştü. İçlerinden biri de koşup karşımıza dikildi. Ayşegül'ün babası Atıf Amca!

Ayşegül, Mustafa'yı üstünden itip eteğini silkeledi. Atıf Amca kısa bir

öksürük sesi çıkardı, sonra başını iki yana sallayarak eve döndü.

Bütün bunlar olurken, Mustafa her şeyin baş sebebi olan gazete parçasını açmış dudaklarını kıpırdatarak kıpırdatarak okuyordu. Mustafa bir şey okurken hep dudaklarını kıpırdatırdı. Onlar ailecek böyleydi. Babası kitap okurken değil, (zaten kitap okumazdı) sokakta yürürken de dudaklarını kıpırdatırdı.

"İm-za gü-nü: Ün-lü ya-zar Or-han Yu-mak'ın ki-tapları ka-pışıl-dı."

Mustafa gazeteden bu satırları okurken önce ilgilenmedik, ama işkillendik. Çünkü Mustafa'nın bir şeyler okuması, hele yüksek sesle okuması sık rastladığımız bir şey değildi. Bunun mutlaka bir anlamı olmalıydı. Bu yüzden hepimiz merak ve endişeyle bakışlarımızı ona çevirdik. Mustafa da bize bakmaya başladı. Bir süre bakıştıktan sonra ilk konuşan Mustafa oldu:

"Ne bakıyorsunuz?"

Şaşkındı, hatta biraz da

Fatih Erdoğan

bakışlarımızdan rahatsız olmuştu. Demek ki yanılmıştık. Mustafa'nın söyleyeceği herhangi bir şey yoktu. Gazeteyi de öylesine okumuştum. Üstelik hiç de ilginç olmayan bir haber: Orhan Yumak son kitabını imzalıyor... Gazeteyi elime aldım. Yazarın önünde sıra olmuş okurların hepsinin elinde birer kitap vardı. Evet, bulmuştum. Sevinçle gazeteyi havaya fırlattım. Para kazanmanın yolunu bulmuştum: Kitap yazacaktık!

"Kitap yazacağız!" diye bağırarak bu harika fikrimi ötekilere duyurdum.

Az önce Mustafa'ya kenetlenmiş olan bakışlarını bu kez bana yönelttiler.

"Nasıl?" diye sordum. Fikrim harikaydı ama onların gözlerinde görmek istediğim sevinç gözyaşları henüz ortada yoktu. Onlar da koro halinde, "Nasıl?" dediler.

Evet, nasıl? Bu doğru bir soruydu. Projemi biraz daha açmalıyım. Biraz öksürerek sesimi kalınlaştırdım:

"Arkadaşlar, bildiğiniz gibi para kazanmak için bir şeyler yapmamız gerekiyor. Düşündüm ki, biz de bir kitap yazıp imza günü yapabiliriz. İmza gününe gelenler de bu kitaptan satın alırlar, biz de para kazanırız."

Yaptığım konuşma etkisini göstermiş olmalıydı. Aslı, "Karnım acıktı," dedi. Mustafa ayak parmaklarının arasını kaşdı. Ayşegül, Aslı'ya, "Benim de acıktı," dedi. Orhan bir şey söylemedi. Uyuyordu.

Öfkeden gözlerim dolmuştu. Yerimden kalktım. Tam gidecektim ki, Aslı:

"Annemin bir arkadaşı yazar," dedi.

Durdum. İşte danışacağımız biri vardı. Ondan kitap yazmasını öğrenebilirdik. Orhan, "Ben de dayıma sorarım," dedi. Dayısı öğretmenlik yapmış, bilirmiş. Sonunda, hepimiz öğretmenlerimize, anne ve babamıza danışmaya karar verdik. Öğrendiklerimizi birbirimize aktaracak, sonra da kitabımızı yazmaya başlayacaktık.

İki gün sonra bir araya geldiğimizde ilk sözü Aslı'ya verdik. Annesinin yazar arkadaşıyla telefonla konuşmuşlar. Aslı ona kitabın nasıl yazıldığını sormuş. Yazar da ona uzun uzun en son yazmaya başladığı romanından söz etmiş. Romanda bir çocuk çöpe dönüşüyormuş... Tam burada, hep bir ağızdan:

"Nasıl yani?" diye bağırдық.

"Basbayağı," dedi Aslı. "Herkes sokaklara çok çöp attığı için çocuk da çöpe dönüşüyormuş."

"Eeee?" dedik.

"Eeesi beesi bu kadar," dedi Aslı. "Romanın devamını henüz nasıl getireceğine karar vermemiş. Bana beğenip beğenmediğini sordu. Çöpten bir çocuğun ilgimi çekmediğini söyledim. Bana çok kızdı. Yazdıklarını okursam, adam olacağımı söyledi. Ben de ona, adam değil, kadın olacağımı

söyledim. Tam o sırada annem telefonu elimden alıp beni dışarı gönderdi."

Anlaşılan Aslı'nın konuştuğu yazardan bir şey öğrenemeyecektik.

Sıra Orhan'a gelmişti. Orhan'ın öğretmenlik yapmış olan dayısı üşenmemiş, Orhan'lara yemeğe gelmiş. "Gelince orada konuşuruz," demiş.

Yemekte Orhan, dayısına nasıl yazar olunacağını sormuş. Dayısı, Orhan'a, yazar olmak için çok kitap okuması gerektiğini söylemiş. "Senin kaç kitabın var?" diye sormuş.

Orhan hemen koşup kitaplarını saymış, üç çizgi roman, iki roman, beş hikâye ve bir de büyük, resimli bir futbolcu albümünü göstermiş.

"Yetmez," demiş dayısı. "Daha çok kitap okumalısın."

Sonra Orhan, "Senin kaç kitabın var?" diye sormuş dayısına. Dayısı derin derin içini çekmiş. "Aaah, aaah, ne çok okurdum bir zamanlar, ama şimdi pek zamanım yok. Hem kitaplar ateş pahası."

Bu söze annesi ve babası da katılınca, kendi aralarında uzun uzun kitap fiyatlarından yakındıkları bir sohbe dalmışlar. Orhan'ı bir köşede unutmuşlar.

Anlaşılan sorunumuzu kendi başımıza çözmemiz gerekiyordu. Bu düşüncemi de yüksek sesle dile getirdim:

"Arkadaşlar, sorunumuzu kendimiz çözeceğiz!"

Yerlerinden sıçradılar. Heyecanlanıp çok yüksek sesle bağırmıştım.

"Anladık," dedi Mustafa. "Ama nasıl?"

"Şöyle..." diye söze başladım. Başladım, ama aslında söze başlarken ne diyeceğimi henüz bilmiyordum. "Şöyle," diye yineledim. Birden kafam çalıştı:

"Şöyle... Hepimiz birkaç kitabı inceleyelim. Kitabın nasıl yazıldığını yazılmış kitaplardan öğrenelim."

Bu fikrimin tutulmadığını anlamak için çok zeki olmam gerekmiyordu, çünkü Aslı o anda tuvalete gitmek istediğini, Ayşegül babasının çağırması olabileceğini, Mustafa askere gideceğini, Orhan da arkadaşlarına yılbaşı kartı yazacağını söyleyerek yerinden kalktı. Aslı'ya, tuvalete daha yeni gittiğini, Ayşegül'e, babasının çağırmadığını, çağırırsa bizim de duyacağımızı, Mustafa'ya, askere gitmek için henüz yaşının çok küçük olduğunu, Orhan'a da yılbaşına daha aylar olduğunu söylediysem de kabul etmediler. Aslı, tuvalete gitme sıklığının kişiden kişiye değişebileceğini, örneğin dedesinin televizyondaki her reklam arasında tuvalete koştuğunu, hatta, elektriklerin kesik olduğu bir gün kendi kendine, "Dih diğ diğ, eyi günler!" deyip sonra tuvalete koştuğunu uzun uzun anlattı. Ayşegül, insanlar arasındaki iletişimin çeşitli boyutları olabileceğini, babasının onu pekâlâ

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.

Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

KIRMIZIFARE ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (12 sayı karşılığı) abonelik bedeli 4.500.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

☐ Visa ☐ MasterCard ☐ EuroCard

Kart No:

Son kullanma tarihi: /

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Doğum günü, ayı, yılı:

Okuduğu okul:

Binbir Kitap Abone Formu

Binbir Kitap Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçağsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.
T. 0212 252 77 77

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. **Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.

3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kedi Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

göndermişiz.
Mavibulut Yayıncıları Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kirmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırap alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

2. **Bankadan:** Maviibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

Kart No:

☐ Visa
☐ MasterCard
☐ EuroCard

 Son kullanma tarihi:

/

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

“Ödeme miktarı”.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

beyinden beyine bir tür telepatiyle çağırılmış olabileceğini, beynimizin henüz tüm sırlarını keşfetmemiş olduğumuzdan bu tür elektromanyetik iletişimin mümkün olabileceğini hesaba katmam gerektiğini söyledi. Mustafa, aklın yaşta değil, başta olduğunu, kendisini tam 18 yaşında hissettiğini, bisikletini direksiyonunu tutmadan kullanabildiğine göre bu hissinin doğru olduğunun kanıtlanmış olduğunu, zaten askerliğin bir an önce aradan çıkarılması gerektiğini, bir işe girmek, evlenip çocuk sahibi olmak için hayatın çok kısa olduğunu, en verimli çağlarında gitmek

yerine, şimdi asker olup ilkokulu askerden dönünce bitirmek niyetinde olduğunu dile getirdi. Orhan'sa, hangi ayı ilk ay kabul ettiğine bağlı olarak yılbaşı kavramının değişebileceğini, örneğin yılın 1 Nisan'da başladığını kabul edersem, yılbaşının da 1 Nisan olacağını, ayrıca böyle olmasa bile, zaten çok yavaş yazdığı için kartlarını birkaç ayda anca bitirebileceğini söyledi.

Anlaşılan kitapları inceleme planım kötüydü. Kitap yazmak ve para kazanmak için başka bir yol bulmalıydım...

..
Sürecek

Çocuklar,

bu yazıyı büyüklerinize gösterin...

Çocuklarımızın ne yediği bizim için önemlidir. Gelişme çağlarında yanlış ve dengesiz beslenmelerini istemeyiz, çünkü küçük yaşta edinecekleri yanlış alışkanlıklar ömür boyu onlarla birlikte olacaktır. Onların fiziksel gelişimi açısından bu gösterdiğimiz özen yerindedir. Ne giydikleri ile de yakından ilgileniriz; kirli, ütüsüz giysilerle dolaşmasına izin vermeyiz. Dış görünüşleri, kendilerine güvenleri ve kişilik gelişimleri açısından önemlidir. Bu konuda gösterdiğimiz özen de yerindedir. Onların zihinsel gelişimi ile de yakından ilgileniriz, çünkü yaşayacakları hayatta başarılı ve mutlu olmaları da bizim için önemlidir. Bu nedenle, yediklerinin besin değerine, giydiklerinin estetiğine önem verdiğimiz gibi, çocuklarımızın zihinsel gelişimini besleyen kaynaklara da önem veririz. Yani kitaplara... Nasıl kitaplar okuyorlar? Onları iyi besleyen, içeriği zengin kitaplar mı? Bir yandan onların beynini beslerken, bir yandan da hayattan daha çok zevk almaları için onlara estetik değerler katacak kitaplar mı? Var mı böyle kitaplar? Hangileri?

İşte Binbir Kitap bunun için çıkıyor.

Abone olun, çocuklarınızın kitaplarıyla ilgili sağlıklı adımlar atın, ona doğru kitapları, doğru zamanda alın.

Bilgi için:

Tel: 0212-252 63 75

Faks: 0212-244 08 60

mavibulut@superonline.com

BinbirKitap

çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi

Cincin Hanım Kabul Gününde

Cincin Hanım her ayın ikinci cuma günü olduğu gibi, yine Titiz Hanım'ın kabul gününe gitmişti. Bütün komşu kadınlar oradaydılar. Kimisi yün örüyor, kimisi dantel işliyor, bir başkası da Titiz Hanım'dan cevizli kurabiyeyi nasıl yaptığını öğrenmeye çalışıyordu. Bu arada havadan sudan konuşuyorlar, azıcık da dedikodu yapıyorlardı. Kimi zaman da, hiç tanımadıkları bir kadından söz ediyorlardı. Çay kaşığı kadar küçülebilen bir kadındı bu. Hepsi de böyle bir şeyi saçma buluyor ve ne zaman birinin yün yumağı koltuğun altına yuvarlanırsa, "Ah keşke şimdi çay kaşığı kadar küçülüp yumağı yakalasaydım," diye gülüşüyorlardı.

Cincin Hanım bütün bunları öylece dinliyor, ama hiç sesini çıkarmıyordu. Nasıl olsa hiçbiri onu tanımıyor, hepsi de çay kaşığı kadar küçülebilen kadını uydurma bir masal kahramanı sanıyorlardı.

Sonunda çekiliş zamanı geldi.

Kendi aralarında hep böyle çekilişler düzenlerlerdi. Armağan olarak sabunlar, çay tabakları, bir paket yumurta gibi küçük şeyler olurdu genellikle. Bu kez de çekiliş dantel işlemeli güzel bir tepsi örtüsü için yapılacaktı. Bu örtü o kadar güzeldi ki, hepsi içinden, "Ah ben kazansam keşke!" diye geçiriyorlardı.

Masanın baş tarafında oturan hanım yüksek sesle:

"Şimdi torbanın içinden bir isim çekiyorum!" diye elini torbaya soktu. Sonra da kâğıdı açıp ismi okudu:

"Çay kaşığı kadar küçülebilen kadın!"

Bunu duyunca Cincin Hanım'ın dışında hepsi güldüler, çünkü bunun bir şaka olduğunu sanmışlardı.

Masanın başında oturan kadın:

"O halde yine çekeceğiz," dedi.

"Yo yo, durun" dedi kapının yanında oturan Tombul Hanım. "Çay kaşığı kadar küçülebilen kadın benim."

"Ay, doğru mu söylüyorsun?" diye

sordu hepsi.

Tombul Hanım:

"Tabii ki doğru söylüyorum," dedi.

Cincin Hanım hiç sesini çıkarmıyor, söylenenleri duymamazlıktan geliyordu.

Bütün hanımlar sevinçle:

"Haydi bize nasıl küçüldüğünü anlat öyleyse!" diye bağıştılar. Tombul Hanım da büyük bir keyifle anlatmaya koyuldu. Önce onlara nasıl küçülüp de tavaya gözlemeyi hoplattırdığını anlattı güzel güzel. Öteki hanımların ağzı açık kalmış, hayran hayran onu dinliyorlardı.

"Gelip sen de dinlesene," diyerek Cincin Hanım'ı da çağırdılar.

Cincin Hanım, "Yoo, buradan duyabiliyorum," dedi. Yavaş yavaş kızmaya başlamıştı artık. Çay kaşığı kadar küçülmeye başladığından bu yana çok uzun bir süre geçmiş olmasına karşılık bundan hiç kimseye söz etmemişti, ama bu yalancı kadının yaptığı... "Hiç hoş değil, hiç hoş değil!.." diye mırıldandı kendi kendine. "Ah şu yalanlarını yüzüne vurabilseydim şu kadının!"

İşte ne olduysa tam bunları düşünürken oldu.

Cincin Hanım bir çay kaşığı kadar küçülmüverdi!

Öteki hanımların hiçbiri bunu

farketmedi.

O sırada Tombul Hanım nasıl bir çay tabağını kayak gibi kullandığını anlatıyordu.

"Kimbilir ne kadar güzeldir," diye bağıştı öteki hanımlar.

"Gerçekten de tahmin edemeyeceğiniz kadar eğlenceliydi," dedi Tombul Hanım.

"Cincin Hanım iskemleden iskemleye atlayarak tam Tombul Hanım'ın arkasına kadar geldi. Büyük bir merakla Tombul Hanım'ı dinlemekte olduklarından, öteki hanımların hiçbiri onu görmemişti.

Cincin Hanım masanın üstündeki örtüye saplı bir iğne gördü. Hemen onu topundan yakalayıp iğneye asıldı ve örtüden çıkarıp Tombul Hanım'ın kaba etine batırırverdi.

"Off!" diye
bağırdı Tombul
Hanım. Öteki
hanımlar:

"Niye
ofluyorsun?

Haydi,
piyangoda
kurmali bebek
olduğun günü de anlatsana,
haydi," dediler.

"Bir dakika," dedi Tombul Hanım.
"Sanıyorum tahtakurusu var bu evde,
fena halde ısırdı beni."

"Evimde tahtakurusu mu?" Titiz
Hanım çok alınmıştı bu söze.

"Yani, bir şey ısırdı, ama belki
tahta kuruşu olmayabilir. Her neyse
piyangoda kurmalı bebek olmak çok
eğlenceliydi. Dans ettim, dans ettim...
Bütün kahve fincanları kırıldı, sonra
da... Of!.."

Cincin Hanım iğnesini yine
kullanmıştı. Tombul Hanım elini.
arkasına attı, ama Cincin Hanım bu
kez de bluzunun altına giriverdi.

Tombul Hanım:

"Fare! Fare var bu evde!" diye
sıçradı.

Titiz Hanım öfkeden kıpkırmızı
olmuştu:

"Yeter artık!" diye bağırdı. "Önce
tahtakurusuydu, şimdi de fare, bu

kadarı fazla!"

"Ama
bluzumun
içine bir
şey girdi,"
dedi
Tombul
Hanım.

Öteki kadınlar işe
karıştılar:

"Bunun için kavga
etmemiz doğru değil," dediler.
"Haydi bize biraz daha anlat. Hani bir
kez de kargalar kraliçesi olmuşsun..."

Tombul Hanım kahkaha atarak:
"İşte o çok eğlenceliydi," dedi.
Hele o kargalar beni yine evime
bıraktıklarında... Off! Off!.."

"Şimdi ne var?" diye sordu Titiz
Hanım öfkeyle.

"Galiba saçımın içine pire girdi,"
dedi Tombul Hanım. Cincin Hanım
topuzunun arkasına gizlenmiş,
kafasını çimdikliyordu çünkü.

Tahtakurusu ve fareden sonra bir
de pire sözünü duyan Titiz Hanım
hırsla masaya vurarak Tombul
Hanım'a artık çenesini kapatmasını
söyledi. Bu sırada mutfaktan garip bir
duman gelmeye başlamıştı. Titiz
Hanım yerinden fırlayıp mutfığa
daldı.

Az sonra üzüntüyle geri döndü.

"Çaydanlık," dedi. "İçinde hiç su kalmamış; çay da yok bu yüzden!"

Hepsi çok üzölmüşlerdi bu duruma. Nerdeyse ağlayacaklardı. Ama tam o anda Tombul Hanım ötekiler gibi üzüleceğı yerde durup dururken kakhahalar atmaya başladı. Cincin Hanım gıdıklıyordu onu çünkü.

Öteki hanımlar ise hiç gülmüyorlardı.

"Çok mu gülünç?" dediler Tombul Hanım'a.

Tombul Hanım yine kakhahalarla: "Hayır, hayır! Gülünç değil... Ha ha ha!.." dedi. "Üstelik bilirsiniz çayı ben de... Ha ha ha! Ben de çok severim, ha ha ha!.."

"Şimdi yavaş yavaş anlıyoruz," dedi öteki hanımlar. "Sen o çay kaşığı kadar küçölebilen hanım değilsin. Bizi aptal yerine koydun. Şimdi de gülüyorsun!"

Hepsi birden hırsıyla ayağı fırlayıp Tombul Hanım'ı yere yuvarladılar. Cincin Hanım hemen onun kafasından atlayıp kapının dibindeki süpürge­nin arkasına saklandı.

Titiz Hanım:

"Haydi dışarı," diye Tombul Hanım'a kapıyı açtı. Bu arada Cincin Hanım da dışarı kaçtıverdi. Tam kapının önünde kedi uyukluyordu. Cincin Hanım:

"Kedi kedi, çabuk yardım et bana," diyerek kedinin sırtına tırmandı. Kedi bir şimşek hızıyla oradan uzaklaştı.

Bu sırada öteki hanımların kavgası sürüyordu. Tombul Hanım kendisinin çay kaşığı kadar küçölebilen kadın olmadığını itiraf etmişti.

Ağlaya ağlaya evine dönerken köşedeki çam ağacının dibinde birisinin gitmekte olduğunu gördü. Cincin Hanım'dı bu. Normal boyuna dönmüştü yine.

"Eğlence bitti mi?" diye sordu Tombul Hanım'a.

Tombul Hanım ağlayarak:

"Evet bitti," dedi.

"Ama niye ağlıyorsun? Ne kadar güzel bir tepsi örtüsü kazandın."

"Tepsi örtüsü filan istemiyorum ben."

"Öyleyse ben alayım o örtüyü..."

"Al, senin olsun!"

"Çok teşekkür ederim," dedi bunun üzerine, çay kaşığı kadar küçölebilen kadın.

BİLİMOYUN

FATİH ERDOĞAN

"Bu yaz bir şey öğrendim," demişti Acar geçen sayımızda. "Zeytin ağaçları bir yıl az, bir yıl çok ürün verir? Sence neden?"

Ben aslında cevap konusunda bana yardım etmenizi bekledim durdum. Kimseden cevap gelmeyince başladım sessiz sessiz gözyaşları dökmeye. Acar farkına vardı. Dedi ki:

"Gözyaşı kanallarını temizlemen açısından belki yaptığın iyi, ama üzülmene boşuna, çünkü herkes tatilden yeni dönüp okula başladı. Yeni ders kitapları, yeni öğretmenler, yeni arkadaşlar... Kısacası kimsenin zeytinle filan ilgileneneği yok."

Onu dinlerken biraz teselli bulmuştum, ama aklım da bir yere takılmıştı. Şu "gözyaşı kanalları" sözüne. Yani, şu Acar'ın yaptığı... Çocukluğumdan beri ağlamaktan ne kadar da zevk alırdım. Düşünsenize "!!!!!!-!!!!!!-!!!!!!!" diye sesli sesli ağlamanın zevkini. Gözyaşı kanallarımın temizleneceğinin söylenivermesi ağlamanın bütün romantizmini silip süpürmüştü. Çok kızmıştım. Keşke bir gözyaşı şişem olsaydı. Eskiden soylu kadınlar (belki soylu olmayanlar da...) ağlarlar ve gözyaşlarını biriktirirlermiş. Bunu söyledim Acar'a. "Peki biriktirdikleri gözyaşlarıyla ne yaparlarmış?" diye sordu. Alın işte. Dana önce düşünmüş müydüm? "Belki," dedim, "uzaklarda hasretini çektikleri sevgililerine kavuştuklarında göstermek için biriktiriyorlardı, 'Bak senin için ne kad ar

çok ağladım!' diyebilmek için."

O sırada Ozan elinde plastik zürafasıyla masaya doğru yaklaştı. Acar onu elinde zürafasıyla görür görmez mutfağa koştu. Elinde sürahiyle geri döndü.

"O da ne, susadın mı?" dedim.

"Hayır susamadım," dedi Acar, "Zaten sürahi boş!"

"Eee, boş sürahiyi niye getirdin?"

Acar bilmiş bilmiş, "Merak etme şimdi dolacak," dedi. "Görmüyor musun, Ozan plastik zürafasıyla geldi. Şimdi o eğri bacaklı zürafayı masanın üzerinde ayakta durdurmaya çalışacak. Tabii ki durmayacak ve işte o zaman sen gözyaşını seyret. Bu sürahi yetmeyebilir bile!"

"Sen de hemen abartırsın," dedim.

"Haklısın," dedi. "Bu arada senin vermediğin cevabı ben vereceğim: Zeytin ağaçları bir yıl çok, bir yıl da az ürün veriyorlarmış, çünkü zeytini toplayanlar dallara zarar verdiği için ertesi yıl ürün az oluyormuş. Bir sonraki yıl ise ağaç biraz kendine geldiğinden ürün çok oluyormuş."

İşte bir kez daha rezil olmuşum. Acaba yine ağlasa mıydım? Ama neye yarardı ki ağlamak. Hem isteyince ağlayamıyorduk ki... Ağlamak öyle kendiliğinden geliyordu. Örneğin, bir gün televizyonda, bir okulda itfaiyenin yangın tatbikatına katılan çocuklar, olmayan yangını mahsusçuktan söndürmüş gibi yaptıklarında Selma ağlayıvermişti.

Sahi neden ağlıyorduk? Neden gözlerimizden yaş akıyordu?

"Anladık anladık," dedi Acar. "Bir kerecik de şu yazıyı ortaya bir soru atmadan bitirsen, sevinçten ağlayacağım."

Mavi Balina

Dünya üzerinde yaşamış en büyük hayvan hangisidir diye sorsalar ne derdiniz? Hemen aklınıza dinazorlar gelirdi herhalde. Ama yanılırdınız, çünkü mavi balinalar dinazorlardan da büyük. Bir mavi balinanın yavrusu bile yetişkin bir filden daha büyüktür. 30 metre uzunluğa ve 150 ton ağırlığa ulaşabilir. Kuyruğunun yakınında küçük bir sırt yüzgeci, başının altından karnı boyunca uzanan 80-100 kadar oluk vardır. Ağzına aldığı sudaki planktonları süzmeye yarayan çok sayıdaki boynuzsu çubukları kısa ve siyahtır.

Bütün okyanuslarda tek tek ya da küçük gruplar halinde dolaşır. Yazın

kutup yakınlarındaki sularda kril denen karidese benzer kabuklularla beslenir. Kışın üremek için Ekvator'a doğru göç eder.

Balinalar uzunca bir süre yağları için avlanmışlardır. Ayrıca etleri, ağızlarındaki çubuklar ve parfümcülükte kullanılan bazı ürünlerin yapımı için de avlanırlar. Mavi balinalar günümüzde yasalarla korunmaktadırlar. Ama bilim adamları soylarının tükenmesinin önlenemeyeceğini açıklamaktadırlar.

ARABAMIN TEKERLEĞİ KIRILDI!..

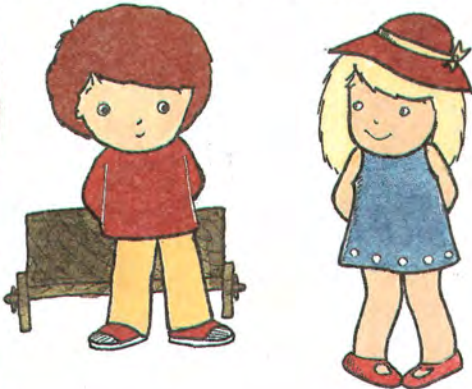
ÇOCUKTUM UFACIKTİM
BABAM BANA BİR ARABA YAPTI.

BEN GİDERİM O GİDER,
ARABAM TEKER MEKER...

KIRMIZI ŞAPKALI KIZ DEDİ: KAÇ YAPAR BU ARABA?
NİNEMİN EVİNE KADAR BİNEBİLİR MİYİM ACABA?

KURT DEDİ: O HALDE, BEN DE BİNERİM.
KAHVALTIMI DA ARTIK, ARABADA EDERİM...

KARGA DEDİ: GAKI GİDELİM.
VİRAJLARI YAVAŞ YAVAŞ DÖNELİM.

TİLKİ DEDİ: UNUTMAYIN BENİ SAKINI
YOKUŞ İNERKEN VİTESİ BİRE TAKIN.

KURBAĞA DEDİ: DUR BAKALIM
NEREYE?
BENİ DE BIRAKIVER, KURBAĞALI-
DEREYE.

HAYDİ BEYLER
GİDELİM.
ÖNLER BOMBOŞ
İLERLEYELİM.

ARABAMIN
TEKERLEĞİ KIRILDI.
YOLCULAR KIZDILAR

DEDİLER: İNSAF!
ŞU YENİ YOLCU DA NE
TUHAF!

KURBAĞA DEDİ: ÇOK ÜZGÜNÜM
AĞIR GELDİM, BİLİYORUM.
GALİBA KİLO ALDIM SON
GÜNLERDE
SIKI BİR PERHİZ YAPMALIYIM

BİR KİTAP BİR YAZAR

SELMA ERDOĞAN

Ayak İzlerinin Esrarı B.B. Calhoun

Resimler: Mic Rolph, Türkçesi: Özlem Özbal, Tübitak Yayınları, 1996.
136 sayfa. ISBN 975-403-043-X

Fenton Rumplemayer iki doğa araştırmacısı anne babanın tek oğludur. Anne de, baba da son zamanlarda tek bir konu üzerinde çalışmaktadırlar ve bu konu da küçük Fenton'un en gözde konusudur: Dinozorlar.

Çocukluğu New York Doğa Tarihi Müzesi'nde geçen Fenton'un annesi bir bursla Hindistan'a, babası da Fenton'la birlikte dinozorlarla ilgili bir araştırma için Morgan'a gider. Fenton ilk kez kırsal bir yöreye gitmektedir ve bu onun için bu yepyeni bir deneyimdir.

Fenton'un babasının araştırdığı dinozor izi fosilinin hangi dinozora ait olduğunu, bisikletinin lastiğinin izine bakarak ye aynı zamanda bir bilgisayar programı yardımıyla Fenton keşfeder. Kitap, dinozorlara ilişkin zengin kitabi bilgiyi de yeterince ve asla yüzeyde kalmadan

veriyor.

Eğer dinozorlara meraklıysanız ve dinozor türleriyle ilgili bilgileriniz varsa bu bilgilerinizi zenginleştirecek ayrıntılarla dolu bir kitap. Bu kitap yalnızca dinozorlara meraklı çocuklar için hoş bir okuma malzemesi değil, bilimsel konular üzerine edebi kitapların nasıl yazılabileceğinin iyi bir örneği de.

Bulamazsanız beni
arayın: 0212-252
63 75(Selma)

Ayak İzlerinin Esrarı Mic Rolph

Mavibulut Yayınları

OKULÖNCESİ ETKİNLİKLER

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan

Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

Aç Tırtıl Eric Carle

Annem ve Ben Leyla Sakpınar

Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar

Babam ve Ben Leyla Sakpınar

Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan

Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu

Saklambaç Oyunu Nuran Turan, *Mistik*

Barış Çiçeği Nuran Turan, *Turgut Keskin*

Yok Devenin Başı Nuran Turan, *Sibel Demirtaş*

ARTIK KENDİM OKUYABİLİRİM

Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih

Erdoğan

Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan

Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan

Geçiyordum Ugradım Fatih Erdoğan

Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan

Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan

Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan

Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan

ÖYKÜLERLE EĞİTİM

Yağmur Yatağımsı İslatınca Jülide Sevim Aysun Yıldız

Sünnetçiöğlü

Kim Korkar Gambigom'dan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*

Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek*

Öndün

Küçük Beyaz Bulut Serpil Ural

Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel

Etekleri Zil Çalan Kız Nilgün Mete *Aydagül*

Nil Soru Soruyor Seza Aksoy *Ümit Ögmel*

FINDIK KİTAPLAR

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykıl Bishku

Bir Işık Bin Işık Handan Derya

Halil'in Yeni Ayakkabıları Tücan Akıncı *İnceer*

EDEBİYATA DOĞRU

Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet*

Koyunoğlu

Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*

Kapadokya'nın Sırları Nuran Turan *Nuri Abaç*

Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan*

Erkmen

Nasreddin Hoca Ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*

Gönül KUŞU Michal Snunit *Fatih Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan

KİTAP KURDU

Küçük Prens Saint-Exupery

Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak

Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel

Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör

Onu Seviyorum Fatih Erdoğan

Sen Bir Kızıldere'lisin Hannes Janosch

Coco Ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel

İsmail ve Babamın 68 Kuşağı Necdet Necdin

Benim Orkestram Sizininki Döver Melek Güngör

Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakinlerinin

Savaşı Dilek A. Bishku

Anıtların Öyküleri Adnan Özyalçın

İlk Zıppır Bilmeceler Yavaş Ural

Kolo Vedat Dalokay

Masallarla Dünya Gezisi Gülçin Alpöge

BİLGİ/BİLİM/ARAŞTIRMA

Kütüphanecilikte Bilgisayara Geçiş Mesut Yavaş

Anadolu Liselerinde Kültürel Sorunlar Meral Alpay

Çocuk Kültürü İpeşoğlu

İlköğretim Kurumu Seçme Nilgün Binsık

Kitap kataloğumuzu ve fiyat listemizi edinmek için 0212-252 63 75 numaralı telefonu, 0212-244 08 60 numaralı faksı kullanabilir veya

mavibulut@superonline.com adresine elektronik posta gönderebilirsiniz.

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven,
güzel şeyler okumak isteyenler için...

Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000
TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.

Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğret-
menler için... Abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes
için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)